

Barnera ere, begiratu goxo bat beiñipein, bota nai genuke. Ezin, alere! Garai au on litzakigu zerbait gogoratzeko, ta zerbait ausnartzeko. Abere ez gera bakarrik, adimendun gizon ere bai. Zer ausnartzeko? Gizona ez dala oraindik gizon... Ortarako, inguruan ditun mugak eta esiak, kateak eta lokarriak eten bear ditu.

Urte berri! Ez degu olako azterketarik egiteko astirik. Bai, ordea, jan eta edan galanki ta bapo egiteko. Dirua ere gurdika gasta ta eralgi. Auzokoaren bizkarretik geiegitan. Inoren dirua! Gaizki metatua! Erri aberatsak, eta beartsuetan ere, auen odoletik itzain bezela bizi diranak, nolako itxura, nolako aize, diru-parrastada ta bonbonkeri! Bizi, begiak itxirik... Inoren garrasirik entzun gabe... Bizi, atsedeen barik!

* * *

Urtearen asialdian ospatzen degu —atseden barik, au ere— Kristo'ren Jaiotza. Gertakari aundia, noski, munduko kondairaren ortietan, Aingeruak ordun au abestu zuten: «Aintza zeruetan Jainkoari ta pakea lurrean gogo oneko gizonai». Nortzuk ote gaur gogo oneko gizonak? Jauregi ta sukalde epeletan aukeran bizi diranak? Ala min-atsekabez odoletan daudenak? Nortzuk ote?

Maite-opaka agertu zitzaigun Kristo. Ta gure artean ere, barebat, mundu osoan, maitasunaren sugarra nai zuen, guztiz irazekia. Ginaseme guztiok bat izatea nai zuen Kristok; ez, ez zuen gerrarik naitzuri ta beltz, denok nai giñuzen pakearen besoetan kulunka. Baiña gaur ere burrukan daude Vietnam'en eta Biafra'n eta Sorkalde Erdian, baita beste toki askotan ere, sua degu gizonen artean.

Pakea! Itz lillurakorra, noski. Alere, ezpañetan bakarrik, ez pakezko pakerik ezpañetegu. Ia bi milla urte dira Kristo jaio zala, gizonen bakea eskeinka etorri zitzaigula, aren Eliza ere mundu osoarentzat pake-billa dabilkigula. Gizonak, baiña ez izan gogo onekoak; ez dute pakerik gura; ta, au zoritxar!, gerra-iskanbilletan ondatuak bizi gera. Pakerik ez! Ez kanpoan, ez barruan. Gerra, gerra nai degu! Mentu gaiztokoak gera, nunbait.

Alere, irriparrez, kaleak zear. Urte berriz alkarri zorionka. Zeren zorion? Zergaitik? Eskui-ezker gosea, egarria, ta gu zorionka? Anai ez al gera? Batzuk ederki, beste batzuk larru-billois, ta alkarri zorion-opaka!

Orrela goaz bideak zear. Olan ditugu gaur munduko antolaketa ta estrukturak. Noiz eta nola eratsi egitamu auk, obeagoz orniturik? Zailla olako aldaketak. Gaur zergatik ez? Astindu dezagun zer ori gere lepotik.

Lan dezagun, atsedeen barik, Kristok nai zuen bezelakoak izaten. Irripar gaizto gabe, maltzurkeri gabe. Kristok Mendiko itzaldian esan zigun bezela.

Itaun-Erantzunak

1. **Bakea.**—Aita Santuak, aurtengo urtea astean, au lurren ma'tik, deadarka: «Nora ete doa Gizadiaren bidea?». Ta Gizadiaren bidea, munduaz gero ta geiago jabetzen yaku; gero ta aurrerago jabetzen yaku, darabil, gauza guztietan, baiña batez be teknikan, kulturari, gogoratzetan... Eta ain bizi opa dogun bakearen arloan? Bake! Bake! Zer bakea? tazu giza-gurari bizi onetzaz?

— Gizona berez bakerako egiña danik ezin geinke ukatu. Baiña bakeaz jabetzea ez yaku gauza erreza. Kristo jaio zanean, «bakea lurrean gogo oneko gizonai» aingeruak abestu eben arren, Kristo'k berak esan euskun: «Ez naz bakea ekartera etorri, burruka baiño». Eta esakun zarrak: «Bakea nai ba'dozu, egizu gerra». Bakea sortu egiten da, ez gozartu; ezta esku arteko elburu bat, gorago jorik guztiok eskuratu bear dogun zerbait baiño. Ezta lo egotea, baiña bai alkarri lagunduaz goragoko bideari ekitea, ustez ta egitez. Aziera dogu bakea, zerbitzua, emotea; gaur mundua zuzentzen daben ideia ta uste asko barriztatzea. Mundua, izan be, uste ta eritxi okerrez, guzurrez eta norberekeriz berterik dago. Eritxi oker orreik atera ta barriak munduan sarritzen jartutea, bakearen alde jokatzea dozu.